

[J. R. Poulsen.]

Jeg havde gerne set, at en frivillig Ordning var blevet tilvejebragt. Jeg har som L. S.-Mand altid arbejdet for en Rentesættelse, som kunde være til Støtte for Erhvervene. Men som jeg sagde, da jeg talte om dette Spørgsmaal ved Sagens første Behandling, er der ingen, der har kunnet forklare mig, hvor meget den her foreslaaede Lov vilde kunne hjælpe, og hvad Resultatet af den i det hele taget vilde blive. Jeg ønsker imidlertid, at dette Forsøg nu gøres. Da det ikke kan gøres frivilligt, maa det altsaa ske ved Tvang, og jeg haaber da, at Resultatet maa blive godt, som jeg ogsaa sagde ved første Behandling. Jeg vil, da jeg ikke ved, hvorledes Resultatet af Loven vil blive, efter det gode Eksempel, som det store Parti Venstre har givet, undlade at stemme ved Afstemningen om Lovforslaget i Dag.

Stein: Ja, jeg forstaar jo, at den ærede Ordfører (Stensballe) føler Trang til yderligere at forsvare sin Stilling til den Tvangslovgivning, som her er indledet, og som er i den mest himmelraabende Strid med de Principper, der tidligere er blevet forfægtet fra hans og hans Partis Side.

Naar det ærede Medlem mente at kunne konstatere, at mine Udtalelser under Debat-ten i Gaar efterhaanden skulde være blevet noget valne, tror jeg, at Rigsdagstidende, naar den foreligger, tilstrækkeligt vil dokumentere, at dette er en Paastand, som der ikke er noget som helst Holdepunkt for. Men jeg ønsker i øvrigt ikke at genoptage den Debat, som vi førte her i Gaar i et Par Timer. Det er vistnok ganske ørkesløst.

Naar det ærede Medlem gør gældende, at Loven vil faa en vidtrækkende og *gavnlig* Indflydelse, ja, saa tror jeg, at han i den Henseende vil blive skuffet. Det, man sætter ind paa, er denne Nedsættelse af Rentebyrden. Den vil naturligvis komme i det Omfang, som Loven nu en Gang instituerer. Men man kan ikke hindre, at de uheldige Bivirkninger følger med og til syvende og sidst maaske kommer til at overskygge de heldige Virkninger gennem en Indskrænkning af Kreditten i Stedet for den Udvidelse, som man har tilstræbt, og som vi alle sammen ønsker. For os har det springende Punkt været dette, om Problemet skulde løses ad Tvangens eller ad Frivillighedens Vej, og jeg paastaar vedblivende, at havde man indenfor Landstingsudvalget været indstillet derpaa — det er de samme Ord, som den ærede Ordfører (Stensballe) i Gaar var fortørnet over —, havde man faaet en

fuldgod Ordning ad Frivillighedens Vej, en Ordning, der i mange, mange Maader vilde være at foretrække for denne, der er i højeste Grad tvivlsom, og som jeg af de Grunde, jeg tidligere har givet Udtryk for, skal anbefale at stemme imod, idet mit Parti, som jeg ogsaa sagde i Gaar, billiger den Forbedring, der ligger i det vedtagne Ændringsforslag.

Ordføreren (Stensballe): Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg vil dog gerne sige til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen), at det forekommer mig noget underligt ude omkring i Landet at være med til at kræve stærke Forholdsregler truffet og saa, naar de foreligger herinde, nægte at være med til at støtte deres Gennemførelse; det var jo det, der fandt Udtryk i det ærede Medlems Udtalelse før. Hvis det ærede Medlem staar bagved det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds — og det maa man jo tro, han delvis gør, naar han vil afholde sig fra at stemme —, giver han derigennem Udtryk for at være tilfreds med en Ordning paa 3½ og 4 pCt., for det er jo det, der kunde have været Tale om at opnaa en frivillig Ordning om, ikke noget andet.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) gentog de Udtalelser, han fremkom med i Gaar. Jeg maa bestemt hævde, at det ærede Medlem kun i valne Ord har givet Udtryk for Maalet og slet ikke har villet være med til Midlet dertil, nemlig at gennemføre en Lov om Sagen, efter at det har vist sig ugørligt at faa en frivillig Ordning.

Formanden: Indenrigsministeren har Ordet paa den fraværende Handelsministers Vegne.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg forstaar i og for sig det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein), naar han i Dag siger, at han ikke ønsker Debatten fortsat. Man kunde maaske udtrykke det saadan, at det ikke er nemt for „Børsen“s Redaktør at have en L. S.-Mand som Kollega i disse Materier. Man kunde ogsaa udtrykke det omvendt: at det ikke er let for en L. S.-Mand at staa i det konservative Folkeparti, naar saadanne Materier behandles. Thi Partiet hævder her med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds i Spidsen den Opfattelse, at hvad der skal ske paa dette Omraade, nødvendigvis maa ske ad Frivillighedens Vej. Det er en helt anden Tankegang, der har bevæget L. S. gennem Tiderne. Efter hvad jeg har hørt fra den Bevægelse paa Møder